

теленъ, обаче много е подобръ да има чловѣкъ спокойно и благодарно сръдце. «Что евъ тѣжъ стомнѣ?» попыта той. — «Вода изрядна,» отговори овчярь-тъ, «отъ кождо подобравъ царство-то нѣма. Азъ сжмъ чюль, че прѣзъ море има земли, кде нѣма здрава вода; та и самъ азъ сжмъ бываль не далече отъ тука, въ единъ голѣмъ градъ, кде людѣе-ти сж принуждени да купувать водѣ : а менѣ е подарилъ милосръдый Господь изворъ при врата-та ми, въ когото вода-та, мыслѣж, е толкова чиста и добра, каквото и въ кладенеца на Іакова. Кога ми докривѣе, че нѣмамъ друго піенъе, то воспоминавамъ, какво Самарянска-та жена е подала да піе само чистѣ студенѣ водѣ Величайшему Гостю въ тойзи мѣръ!»

«Твърдѣ добръ,» каза г. Ж... «но понеже твоя-та честность не ти е позволила да имашъ добръ обѣдъ, то поне да пратѣ азъ да донесѣтъ что годѣ да пинемъ. Тука не далече азъ видѣхъ крѣчмѣ. Да пратимъ това момче, да донесе еднѣ окѣ вино?» Като говоряше това обѣрижся кѣмъ момче-то, което погляднѣ на бащѣ си така, като да попыта, какво да створи. «Не сръдинися, господине, и не почитай ны за неблагодарны, ако не примѣ азъ това,» каза овчярь-тъ; «сынъ ми е, безъ сомнѣніе, готовъ да ся затече, та да ви послужи. Но, господине! днеска е Свята Недѣля, за мене е подобръ въ всичкый ми животъ да не піѣ ничто, освѣнъ водѣ, нежели да позволѣмъ нѣкому изъ челядь-тѣ ми да иде въ крѣчмѣ въ день